

סמל שלום יצחק
2128481

בן צביה ו אברהם

טלDOB - 20.11.1952

התגייס לצה"ל בפברואר 1971

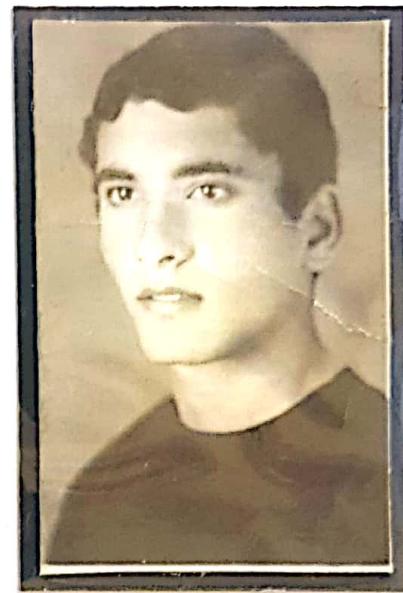
שרת בגדוד "גבעון" (13)

נשלב - 6.10.1973

בקרב על החרמו.

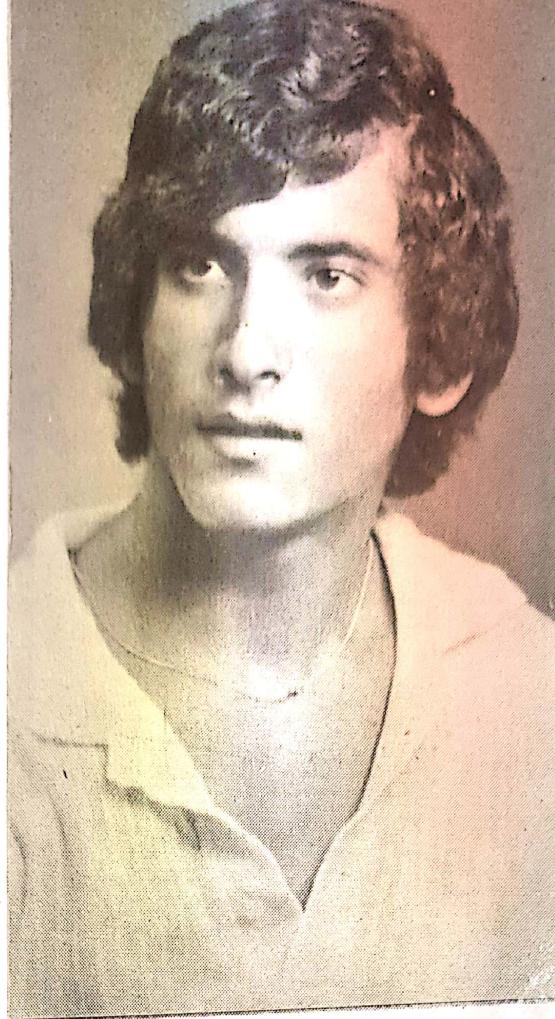
שלום, יצחק

יצחק, בן צביה ו아버지ם, נולד ביום ב' בכסלו תש"ג (20.11.1952) בנחלת יהודה ב', בן בכור להוריון מירצאי חימן. אח לימים היסודיים סיים בבית-הספר "ברנר" בנחלת יהודה א'. אחריו כן סיים לימודי שנה אחת בבית-הספר "רייאל" בראשון לציון – וسنة אחת בבית-הספר הטכני של חיל-האוויר בחיפה. יצחק, כפי שכנועו בחיבתה בני-משפחה וידידיו, היה מילדותו מלא מrix ושובב להפליא. חמיד חזק שROT וחבול

ההפטתקאותיו, אך מרווח ומאושר בפעילותו הרבה. לא יהיה לו הרבה סבלנות לשבח על ספסל הלימודים, אך הוא השתחף בהצטיניות בממצאים ספורטיביים, בטילים ובבילוי שמחוץ לבית. הוא היה מנהיג מלידה, תמיד מצא לעצמו חבורות של ילדים שהצטרכו אליו במעשי שכבות, לשעשותם של בני הבית. הוא נzag להביא את חבריו לכל מקום ואלה העריצו אותו כ"מלך החבורה". בגיל אחת-עשרה ערך "סיבוב הופעה" בטרקוטור הגדול של השכנים – לעינייהם המתפעלות של כל ילדי השכונה. היה בו משחו שובה לב, עדין ויפה ופראי משחו, וחיוון שבגללו הרענן לו הבינה "איציק המתוק" בין מקורביו. איציק לא עשה חיל בלימודים. הוא היה זוקק לפעולות גופנית קשה ומחשלה. אך גם הדרישות של בית-הספר הטעני של חיל-האויר לא סייפקו אותו. הוא חיפש אחרים גופניים קשים מכפי גילו, וכבר בשנים הראשונות של בית-הספר היסודי היה מסוגל לעמוד במאזן גופני כביר, כשל אדם מבוגר. הוא אהב לעוזר להוריג, ומצא זמן לכך על אף עיסוקיו בצדורגל ובפעולות ספורטיבית. תמיד חלם להצרכי ליחידה קרבית קשה במיוחד, כדי להתגאות במעשיו בצבא ולהוכיח שהוא מועל ועשה כמעט יכולתו למען ארץנו.

יצחק גויס לצה"ל בראשית פברואר 1971. לאחר הטירונות ולאחר שער קורס לשוטרים צבאיים – הוצב ביחידת בתקיד שוטר צבאי. תפקיד זה המרצד את כל ישותו והוא החל להילחם כדי לצאת ממנה. הוא כתב מכתבים וביקש העברתו ליחידה קרבית, והתנהגוותו הפכה שלילית במכoon. במהלך המלחמה הגיע עד בחיה ללא צבאיים, מתחן שאיפה לעבור לתקiid שיחאים לכישוריו, שבו יוכל לתרום יותר לצה"ל. שמונה חודשים נאבק בכל האמצעים, עד שמכתבם של הוריו לראש המטה הכללי דאז – רבי-אלוף בר-לב – עשה את שלו. יצחק הווער לחטיבת "גולני". שם השלים קודס מפקדי כיתות בהצלחה, ולא היה חיל מאושר ממנה, שביצע את המשימות הקשות ביותר שהוטלו על יחידתו. מאז היה שמח וטוב-לב, גם בבית הוריו בירושלים.

‘צַחַק שֶׁלּוּם זִיל’

‘צַחַק’ – כל יום נפתחת דלתி אל החדרתון, אני רואה
אוותן קדר, גאה ומאיים. יוזעך שהשלג החדש אשר עליו מכסה
על נשיכתך האחורונית; על הרגעים האחרונים שהתחמו אותך חיך.

... א י ה נ עמד לרגליו, נושא עיניים אדומות ואמר
לי: “את רואה את ה ה ר ה ז ה – הו א ל ק ה א ת
צַחַק מ א ח נ ו”

עמדנו שם ולא ידענו لماذا. – “ה ה ד” – הוא אמר –
“לא תאויב, לא המלחמה, לא האל” – – –

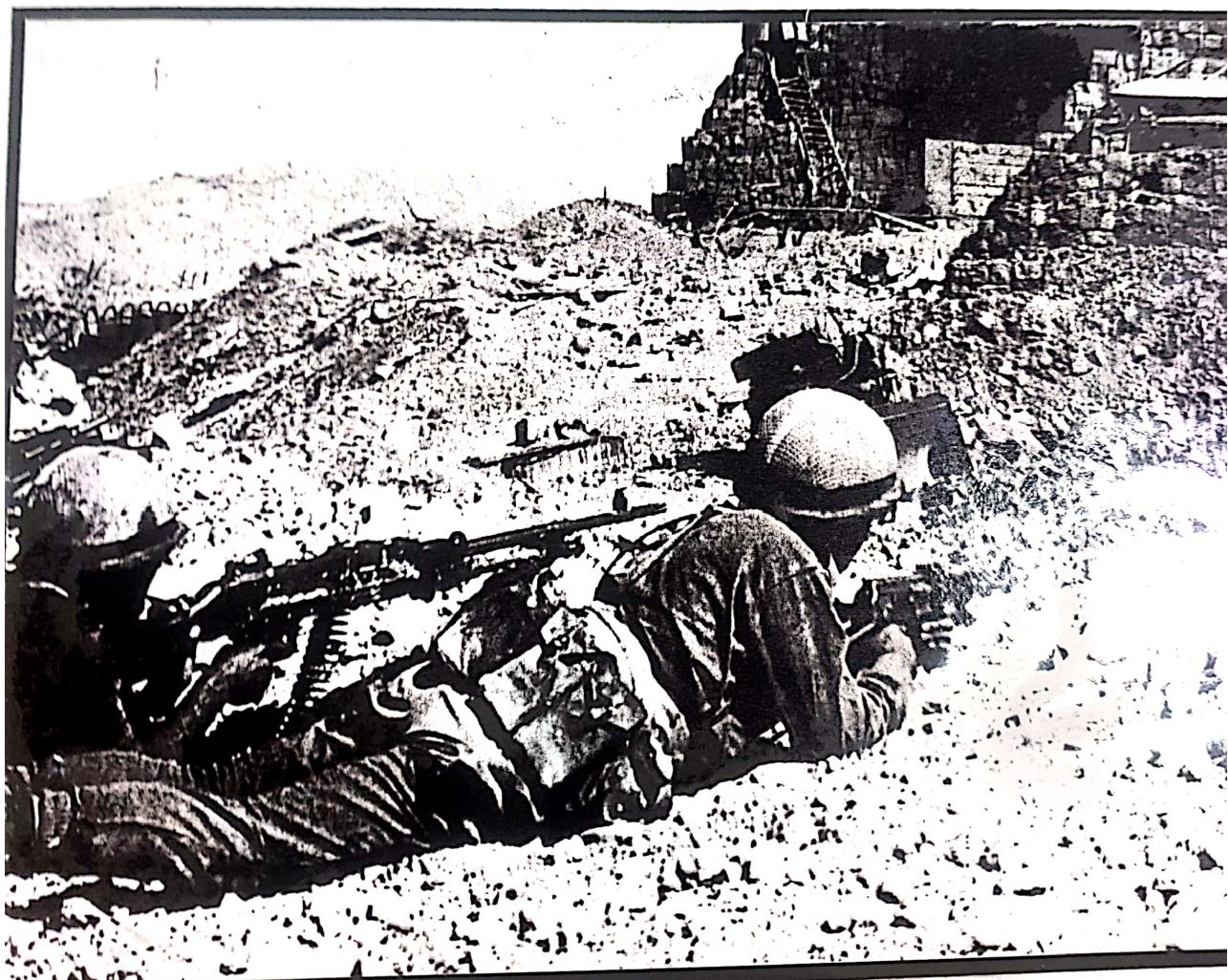
* * *

אני רוצה להאמין שלא לשוא. – למעןנו, למען הימים
שיבואו; אני רוצה להאמין שברגע שהלבת והוותת אזהנו ברגליינו
על האדמה ועינינו תוהות – ידעת את התשובה.

הקרב על החרמון בו נפל יצחק

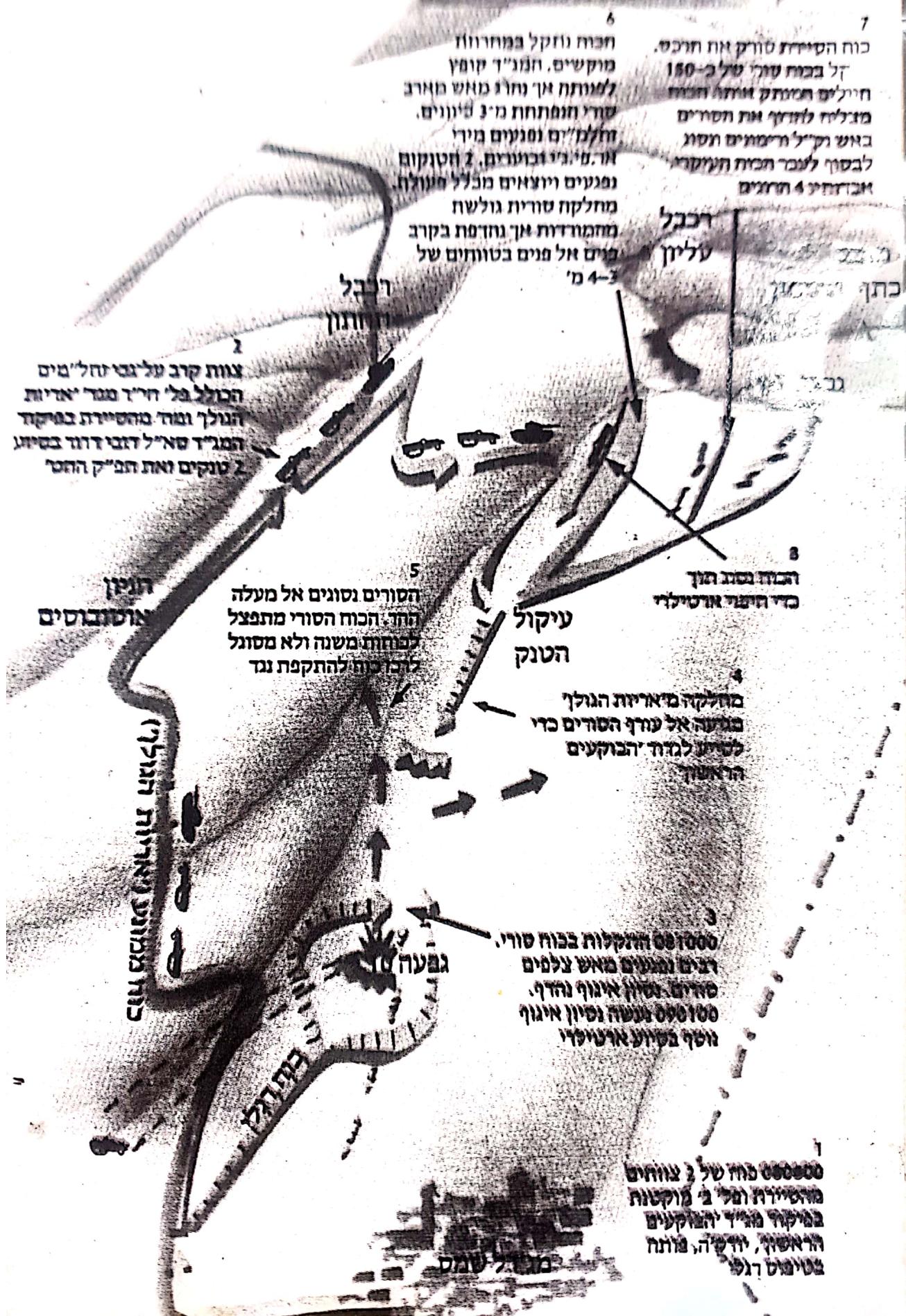
איתור נפגעים ופינוי פצועים על החרמון

ב:inline שירה ובחיפוי - במצב החרמון

הקרבות על החרמון

עד 8 באוקטובר 1973

לא לוחיכם לסתורים

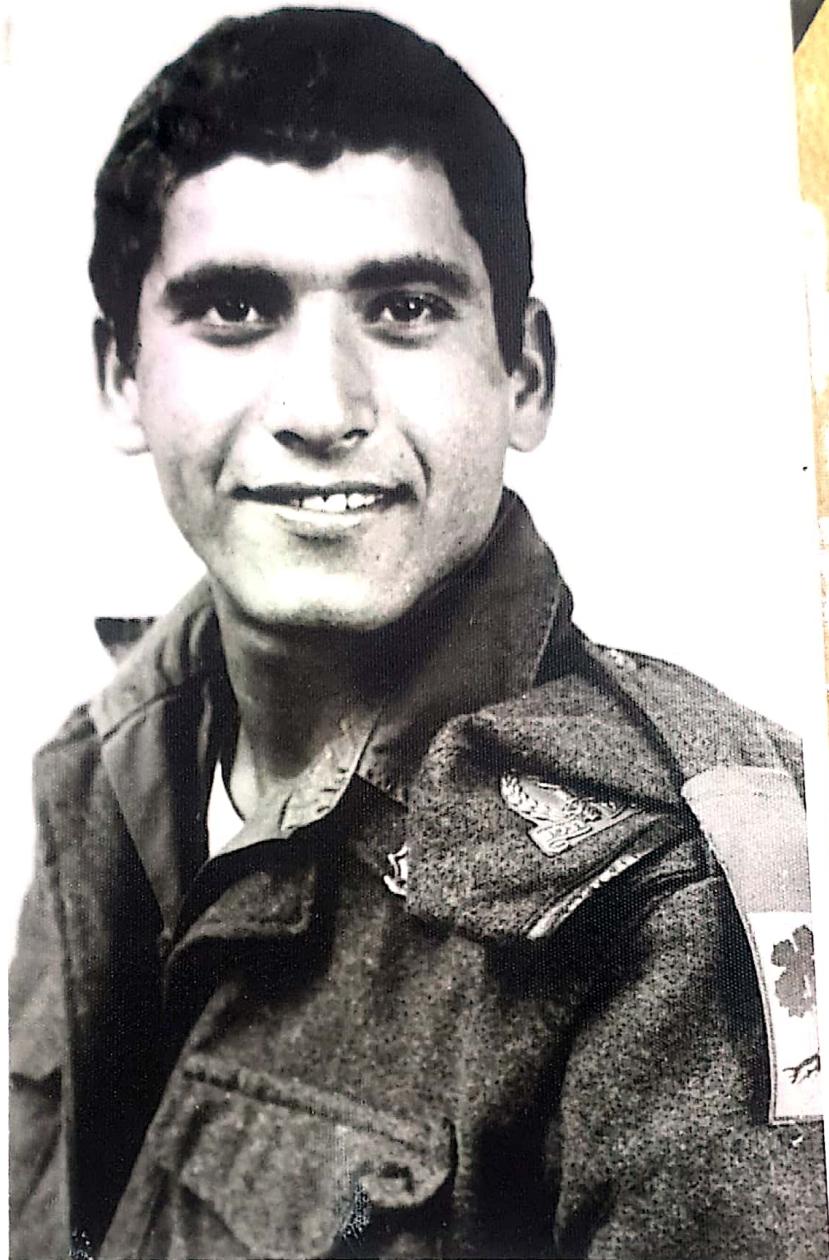
סגול יצחק שלום זילברשטיין

חמה — כאשר במחות טוריים התקיף את מוצב החרמן יצא איציק עם עד שלושה חילימ' ומצוע את התקדמות הסורים למוצב לאחר חילופי ירי, עד רדת החשכה, שבתו המוצב וארגן את כל האנשים שבו עמו לחסימת פתחי הבנייה בעד הסורים, שניסו עתה לחדר אל תוך המוצב סמל איציק, ששימש בסמל מחלקה תפס את הפיקוד על עשרים ושבועת הלוחמים במגען הוא החלק אותם לשתי קבוצות הוראה לא להידל מלחשיב על אש הסורים, שייח' משך בל הלילה משלשה כיוונים שוגט. סמל איציק עזמו זה מקום ראשון באחד משני הפתחים. במשך הלילה דרכם סמל איציק את הלוחמים, אך גם התפוזד בקדאותיהם של אחרים לא להידם ולא להיכנע לסורים, שקראו לחילימ' ליטוש את המוצב. איציק נציג כמה פעמים לפחץ החוצה, אך דזה את היציאה עד לזרעי היום השני של המלחמה. ביום ראשון בשעה אותה בזוויריים איזגן איציק את היציאה מן המבנה. תוך כדי היציאה הוראה למולם לפתח בdry-לעבה הכוונה תסורי, בחשש ודב' יצאו החילימ' דרך עמלה מסתובבת אל אג. סמל איציק יצא ראשון כדינוד את השטה. בתහילה לא הבחינו הסדרים בקבוצת המוצבcame שיצאה ראי-שונת. איציק נעל זאת ואСПיק לזרוק לעברת שני דימונם. החילימ' הסורים השיבו אש לעבר גג המוצב. חילימ' השתחוו, אך איציק מזרק לשוב ולהחומרם כדי לפגוע בחילימ' הסורים — נפצע מכדור ונרגג. באחר נעל איציק נעל פקיזו בבדדים שאמר שעלה קלה קדם לכך, אם גוזע עליינו ליפול בקדב זה הכה יעשה הדבר בחרוץ, בסיכון להתקיף ולהדוף את הסורים".

ת', מלחמות לחם רב-צבאי. יצחק בעת שירותו האחת מלחמותו דואית השניה — מלחמת ים היפורים, שבאחד מקרבותיה הנזועים והמפורסים ב-1973 נפל. בשתי המלחמות לחם נבקש-נת ובעומץ לב בדיק כפי שהכירו בו ימי בשרו. חברים זוכרים אותו כ"בחור שידע להבהיר את דעתו וואי למי שפגע בכבודו זו וברצונו".

מלחמות הראויינה היה לדגש ליחידה קרבית. כשהאנצ'ב בלחילת שירותו ביחידה המשטרת הצבאית, נפעה גאותו. מספרים רעים ובני-משפחתו: "לא היה לו ממשו נגד דזהה זו, אלא שהוא אמר שכחיל הוא יכול לתרום יותר אילו יוצב ביחידה קרבית. הוא פתח במאבק עצני להעברתו ליחידה אחת. בקשרות העברה שלו גענו בשלילת, מס' אחד הוא המשיך בשלו. תקופה זו", לדבריו, "הייתה קשה לכולם. תמיד זו ייצק זרנו. מכך צובנה חזישים הסת-רוו. הירוחה חישהו על העליזה", אומר לימי ב-

היום צבאותם צווגו בזאתן חזקה ב', איציק היה גואיסר וזרעון שמחים בשמחה. כל ימי שירותו בגולני מספר רעו ויקטור שופן: "איציק היה בעל כושר מעולה. בקורס מ"פם הצלב ברכ' מאוחר יותר מצאנו כי הוא ניכון ביכולת אריגון וככחורה אחראי — דבריהם שיעצבו אותו כמפקד טוב". את מידותיו אלה הטעין בשעת המבחן — במלחמות ים היפורים. ביום הראשון למול-

2128481 סמל שלום יצחק ז"ל

עם פרוץ מלחמת יום ה-4 כיפורים שירת סמל יצחק שלום זיל בתקמיד לוחם במצב החרמון. עם תחילת ההתקאה הסורית על המוצב עלה עם עוד מספן לוחמים לגג המוצב והשיב באש לעבר מקורות היר של הסורים. הוא שב לתוך המוצב ואידגן את האנשים שהיו עמו להסינכת פחחי אכניות, בשל וסיוון הסורים לחדרו למוצב. לאחר מכן אידגן את האונשים שהיו עמו לוטות לפrox מהמוצב החוצה ולהילחם בסורדים שהיו במצב. חוץ כדי נסיוון חפריזה מתחם המוצב, עלה סמל יצחק שלום זיל על גג המוצב, חטיל 2 רימוניים לעבר הסורים ווישה להפעיל את וסקו חאייש, וחוץ כדי פך ומגע וופל. במעשה אלה נילח סמל יצחק שלום זיל אומץ לב, קוריזה ואחוות-לוחמים למופת.

כאן הולכים לאות, כאן יש אבניות שעולוון לא דורבים.
כאן מאניהם מלחמה כואבות בין סלע ושיח ו - מזרך מאד - שלוש פרחים!
כאן עומדים על הרכס שטוח חיוות מול נופי אלחים גדולים ונפתחים.
כאן גושם אויר דק, כאן השמיים קרובים וסבוכים.
כאן זכריהם הרבה דבריהם שלעתים קריות אונחו בלבך מהר שוכחים.
זה לאוט, עובי-אורות, ומיל פרט, כל רגע, כל חלק.
זוכוד מה יש על האדמה, כשהתפוא לחולוק על חשלג.

בשפטלאו לך 21 שנים
פшибו לך עוגה בפלאות, אבל אתה לא ידרשו
להשתתף בה

אבל, אב ג'יזע פלום דס
אבער זיין גאנזון

טקרור יומן צהוב טרי

חיה נעלם - חאהה זיין יוניק

חאהה - כתו(^ו) מילך ווועחה - האנטקעה פיה זבאג.

איך :

כל הגראט לאין זום זום גט פטול

זוי רבלט סטוק אונז גראט זמיג.

בז כל הגראט מאנטז גראט.

חברים כותבים לזכרו